

PANEGÜRIKOSZ AD BIBLIOTHECARIAS IN VICINO MEO
LABORANTES

MERT a rang-rend azt kívánja, ime:
rangjuk szerint szedem Kendtek rimbe.
De nem tudom a rangjukat - kérem:
bocsássanak meg ha el-elvétem.

+

NOS HÁT, első ezek szerint Jutka,
ama Sinkó. Férje folyton utba,
mert meg kell az ügyfeleket nyerni,
csak utána lehet üzletelni.
Jutka meg itt küszködik a fránya
sok könyvvel, bár pokolba kívánja.
Azonközben új lakásuk épült,
most lakják be mivelhogy elkészült.
Hála Isten hogy a dolguk így lett,
hogy sikerült mindenféle ügylet.
Ezután - ha én helyükbe lennék -
a kijáró ajtón ki se mennék,
örülnék az új lakásnak váltig,
nappal-éjjel hajnalhasadásig.

+

JUTKA mellé Berek Zsuzsannára
kanyarodik tollam másodjára.
Jöjjön rendbe egészsége végleg
örüljön szép nagyfia eszének

+

DE VAN ITT még egy másik Zsuzsanna
férje neve - nem, nem, ebugatta!
nem mondom ki, melyik az a féreg,
aki annyi bajt hozott nejének,

kisfiának, gyönyörű lányának,
rövid szóval: az egész családnak.
Ezt a Zsuzsát szomoruság lepte
fekete volt szüntelen a kedve.
De lassacskán kélt benne a lélek,
most már néha mosolya is éled.
A nagy Isten karácsonyra adja:
süssön végre rá béke napja.

+

KICSIT arrébb a szomszéd szobába
ha belép a fantázia lába:
meleg éri, amely sose hül ki,
Tóth Gabika drága szive fűti.
Ha bajod van, menj hozzá -: megoldja.
aki gondot cipel - vele hordja.
Azt kívánom: mindenki szeresse
karácsonyra boldogság fürössze.

+

KI JÖN sorba? Verekedős Csilla.
Szegény férje birja - hogyha birja.
Szerencse, hogy éjente hupálja,
s így hát ritka, hogy el is találja.
Két nagylánya két testőre, véle:
vigyáz rá, hogy baj sohase érje.
Tul a tréfán: szivemből kívánom,
mindnyájukra ádvent lelke szálljon.

+

SZÉGYELEM, de majdhogy elfeledtem.
Csöndes Jutkát, bár nem érdemetlen.
Ám alig is hallani a hangját,
hogyha olykor a vidámság fölhang.
Több dolga volt, fontosabb mint itten,
vissza se jön, már-már félve hittem.

Jött s két kicsi. totyogott nyomában,
ettől fogva sose volt magában.
Teszi dolgát rendben itt is, ott is
buzgón, csöndben, ahogy régen most is,
teszi dolgát, senki meg nem rója,
Isten áldja, övéit megója.

+

AZTÁN Gyöngyi jön a Rózsahegyről,
Göröghon a kisujjában egyből.
Bár arcáról letűnt már a szép pir
szívében az emlék még mesét ír,
s kicsi lánya már kölyök korában
ott mozgott az istenek nyomában.
Sütött a Nap ma is, ahogy régen,
Héra, Zeusz, Vénusz idejében.
Nehéz bizony nehéz ily kalanddal
megbékülni a hűs pécsi hanttal.
Dehát ez is hoz nekünk karácsonyt,
hint szívünkre áldott égi mákonyt.

+

LÉGKÉSŐBB hozzánk a nők sorában
Ági jött - könyvtáros már korábban,
de helyét egy könyvtárban se lelte.
Itt - úgy látszik - megbékült a lelke.
Legalább is erre vall a drága
föl-fölcsengő göndör kacagása.
Szívem tiszta mélyéből kívánom:
sodró kedve soha meg ne álljon,
életében bajok sosem érjék,
sirását is kacajra cseréljék. •

+

A LEGIFJABB női hölgy Beácska.
A munkáját pontosan csinálja,
de a szive telistele dallal,
veled busul, téged tölt vigasszal.
Olykor olykor a kis vőlegénnyel
mosolyszünetet tart a szegénnyel,
de sokáig egyikük se birja,
még forróbb csók lesz a szünet írja.
Kivánom, ha a kelencven eljön,
boldogságuk tengerré ömöljön.

+

UTOLSÓNAK ennyi suta rimre
köszöntésre jöjjön Gyenis Imre.
Mert az illem úgy kívánja, hagyja
férfi a nőt, hogy a nő lehagyja.
A sok nő közt kallódik magában,
olykor nővé válna bánatában.
A hangját se hallani, hisz érzi
a sok nőhang az övét kivégzi.
Viszont könnyen értesülhet, s rendben!
mit hol kapni és ha nem, hát mitnem.

+

GÖRGÖS tollam nem hiába görgött:
köszöntöttem, aki megköszöntött.
Remélem, hogy nem hagytam ki senkit,
és ha szóltam, csak dicsérve mindig.
Utoljára mert itt a karácsony,
s ujév is már szinte láthatáron:
adjon Isten minden jót és szépet,
jó karácsonyt és még jobb ujévet.

1989 karácsonyan

Kedves Munkatársaim!

may be written:

Escreva